

Людина флюгер. Так. Людина флюгер,
підвладний вітрові, а не собі.
Я знаю? Може, Бог чуттями править,
чуттями править, може, дика товч
ще неоговтаних протобажань людських.
А ти живеш навпомацки — і тільки.
Самопізнання — самозагасання.
Триматися у власному сідлі —
такі химери юності, що шкода
і часу і себе і Бога — теж.
І вже. Вкипіла під ногами магма
й стверділа товщ і магма почувань
і прагнення стверділості — повтори.
...А змучений повторами, натрудиш
з'ятрілу душу. І нема тобі
рятунку: прохромити твердь змертвілу
і в море неспокійне увійти,
щоб борсатися і немов вітрило
порожнє виповнитись шалом дня
і вже покороному поріднитись
з безумством світу білого. Пливи
і погинай, заблукане човенце.
Як здумано життя чуттями править.
Зухвало як — цуратися душі
і наvertати й повнитись. І вічно
летіти в сонні самопочезань.